

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Nu er Aftnen lys og lang

Citation: Drachmann, Holger: "Nu er Aftnen lys og lang", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54466/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Saa væver vi Vadmel og lægger det sammen,
 De store saa godt som de smaa,
 Og danser og synger i Fællig og Gammel:
 Væve Vadmel og lægge sammen
 Og lade Skytterie gaa.

Her, Tonerne kalde; forlad Eders Bænke
 Og følg kun den farende Svend!
 Med ham er hver Glæde
 I Aften til Stede
 Foruden al Arglist og Rænke.
 Han fører jer Dans, naar I blot vil betænke:
 I fanger ham ikke i Baand eller Lænke,
 Han taaler, som Fuglen, ej Aag. —
 I bandt ham for ofte,
 Til sidst blev han klog;
 Tilgiv ham, men Tanken maa have sit Sprog.

Saa væver vi Vadmel og lægger det sammen.
 En Skytte er Svenden som faa.
 Hvor herligt at synge i Fællig og Gammel:
 Væve Vadmel og lægge sammen —
 Og saa lad Skytten kun gaa!

Nu er Aftnen lys og lang.
 Nu er Aftnen lys og lang;
 Kom, min Kærlighed!
 Fyld mit glade Bryst med Sang
 Ved Havets tavse Bred.
 Ved de dæmrende Strande en Pigeflok
 Hviler sig, ventende — ved jeg nok —
 Paa Elskerens Barkarole.
 Kling, I Strenge! og hjælp mig med
 At tage de Piger i Skole.
 Hvorfor fik I, kære Børn,
 Disse Øjne, som
 Næppe fastes paa os, førend
 Straks vi sedler om? —
 Sad vi forhen til Hest med den vilde Jagt.
 Føres vi nu, som i Lænker lagt,
 Omkring i sværmende Drømme;
 I gør Rytteren spag og from
 Og leder hans Hest ved Tømme.